

Høringsnotat om forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven)

11. marts 2024

Indholdsfortegnelse

1. Høringen	2
1.1. Høringsperiode.....	2
1.2. Hørte myndigheder, organisationer m.v.....	2
2. Høringssvarene	2
2.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget.....	3
2.2. Bemærkninger til de enkelte punkter i lovforslaget.....	4
2.3. Kulturbidragets satser og beregningsgrundlag (§ 4, stk. 1 og 2).....	4
2.4. Definition af investeringer i dansk indhold (§4, stk. 4).....	5
2.5. Opkrævning på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs omsætning (§ 5, stk. 1).....	7
2.6. Fastsættelse af nærmere regler om hel eller delvis undladelse af opkrævning af bidrag (§ 5, stk. 3).....	7
2.7. Angående krav om revisorerklæring (§ 10, stk. 4).....	8
2.8. Angående om kulturbidraget vil være fradragsberettiget som en driftsomkostning (de almindelige lovbemærkninger).....	9
3. Lovforslaget i forhold til lovudkastet	10
4. Oversigt over modtagne høringssvar	11

1. Høringen

1.1. Høringsperiode

Et udkast til de reviderede §§ 4, 5 og 10 i forslag til lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (kulturbidragsloven) har i perioden fra den 2. februar 2024 til den 1. marts 2024 været sendt i høring hos en række myndigheder, organisationer m.v.

Udkastet til lovforslag blev den 2. februar 2024 endvidere sendt til Kulturudvalget til orientering.

Herudover blev udkastet til lovforslag offentliggjort på Høringsportalen den 2. februar 2024.

1.2. Hørte myndigheder, organisationer m.v.

Ved fristens udløb var der indkommet 17 høringssvar. Der henvises til vedlagte bilag 1 med de indkomne høringssvar.

2. Høringssvarene

Nedenfor gengives de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar om udkastet til reviderede §§ 4, 5 og 10 i lovforslaget. Hvor høringssvarene berører de samme temaer og pointer, er disse gengivet i overordnet form med samlet henvisning til de relevante høringssvar. Forslag, der falder uden for de fremsendte lovbestemmelser rammer og formål, er ikke behandlet i nærværende notat.

Kulturministeriets bemærkninger til høringssvarene er skrevet med kursiv.

Under pkt. 3 er det opsummeret, hvilke ændringer der er foretaget i forhold til det udkast, som har været i høring. Her omtales også ændringer, som ikke har baggrund i modtagne høringssvar, men er foretaget på Kulturministeriets egen foranledning. Forslag til sproglige forbedringer eller lignende er ikke medtaget.

Det Danske Filminstitut, Elektronikbranchen.dk, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Danske Mediedistributører, Danske Medier, Motion Picture Association, Prime Video har også indgivet bemærkninger til dele af loven, der ikke har været sendt i høring, da der ikke foreslås en revision af disse ifm. lovens genfremsættelse. Der henvises til høringssnotatet fra høringen i forbindelse med det samlede lovforslag, som fandt sted fra 15. august 2023 til 11. september 2023, vedlagt som bilag 2.

2.1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

Rigsrevisionen, Forbrugerombudsmanden og **Folketingets Rigsrevision** har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Motion Picture Association (MPA) finder det foreslåede kulturbidrag diskriminerende overfor ikke-indenlandske medietjenester og derfor i strid med AVMS-direktivet. MPA anfører videre, at lovforslaget kan have den virkning, at Danmark bliver mindre attraktiv for nye produktioner, og at afgiften kan have en forvridende effekt på markedet. MPA opfordrer på den baggrund til, at kulturbidragets virkning analyseres yderligere inden forpligtelsen indføres.

Kulturministeriet bemærker, at regeringen og forligskredsen i Mediaaftalen fra juni 2023 har taget forbehold for, at ordningen kan godkendes inden for rammerne af EU-retten, herunder EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet) og statsstøttere reglerne samt OECD-aftalen om beskatning af den digitale økonomi. Ordningen implementerer AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2. Kulturministeriet vurderer på det foreliggende grundlag, at den foreslåede ordning overholder de rammer og krav, herunder til proportionalitet og ikke-diskrimination, der følger af AVMS-direktivet og samtidig respekterer de frie bevægeligheder, der følger af EU's indre marked, jf. Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og statsstøttere reglerne i øvrigt.

Bemærkningen giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

Corit Advisory ønsker en afklaring af, hvordan kulturbidraget opgøres for 2024, når loven forventes at træde i kraft den 1. juli 2024. De foreslår i forlængelse heraf, at der indføres en overgangsregel i lovforslaget, således at omsætningen for 2024 opgøres for perioden 1. juli-31. december 2024. **Danske Mediedistributører, Dansk Erhverv, TV2 Danmark A/S, Dansk Industri, Motion Picture Association** giver udtryk for, at det er u hensigtsmæssigt, at der opkræves kulturbidrag for omsætningen i hele 2024, når loven træder i kraft den 1. juli 2024. **Dansk Industri** foreslår i forlængelse heraf også en overgangsperiode.

Kulturministeriet bekræfter, at kulturbidrag, der opkræves i 2025, vil blive beregnet på baggrund af den bidragspligtige omsætning hos de omfattede medietjenesteudbydere i kalenderåret 2024. Det er Kulturministeriets vurdering, at de omfattede medietjenesteudbydere er blevet givet tilstrækkelig mulighed for at indrette sig efter de nye regler både gennem lovbehandlingen i 2023 og Kulturministeriets kommunikation om, at lovprocessen går om med henblik på vedtagelse i 2024. Det er Kulturministeriets vurdering, at der i dette tilfælde ikke er noget retligt til hinder for, at loven finder anvendelse på forhold, som ligger forud for lovens vedtagelse.

Bemærkningen giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.2. Bemærkninger til de enkelte punkter i lovforslaget

2.3. Kulturbidragets satser og beregningsgrundlag (§ 4, stk. 1 og 2)

Danske Medier bemærker, at de finder de foreslåede satser for kulturbidraget rimelige.

Dansk Erhverv foreslår, at det i bemærkningerne til § 4 præciseres, at den omsætning, som on demand-audiovisuelle medietjenester genererer ved at videredistribuerer andre on demand-audiovisuelle medietjenester, vil være undtaget fra det bidragspligtige omsætningsgrundlag for kulturbidraget, jf. Kulturministerens svar på Kulturudvalgets spørgsmål 3 til den oprindelige lov. Dansk Erhverv efterspørger desuden afklaring af, om udgifter til ikke-realiserede film mv. kan medtages i opgørelsen over investeringer efter § 4, stk. 2.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at den bidragspligtige omsætning defineres i § 3, nr. 4. Foranlediget af den tidligere lovbehandling indføres der en rent sproglig præcisering i de specielle bemærkninger til § 3, nr. 4, således at det vil fremgå, at omsætning, som on demand-audiovisuelle medietjenester genererer ved at videredistribuerer andre on demand-audiovisuelle medietjenester, vil blive undtaget fra det bidragspligtige omsætningsbeløb, idet det tilføjes, at tjenesterne ikke har udvalgt dette audiovisuelle indhold og derfor ikke har det redaktionelle ansvar. Det bemærkes videre, at det fremgår af de specielle bemærkninger til § 4, stk. 2, at en investering vil blive betragtet som en investering i nyt indhold, når den foretages i en indholdsproduktion, før produktionen er fuldt tilvejebragt og har affødt et endeligt og dermed eksisterende produkt.

Bemærkningen giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage yderligere ændringer i lovudkastet.

Prime Video finder det u hensigtsmæssigt, hvis investeringen i dansk indhold skal udregnes på baggrund af omsætning i nuværende kalenderår, idet der er behov for at kende den samlede bidragspligtige opsætning for at kunne afklare om investeringsforpligtelsen er opfyldt. **Dansk Industri** og **Netflix** opfordrer ligeledes til, at investeringer i nyt dansk indhold opgøres bagudrettet.

Kulturministeriet bemærker hertil, at Slots- og Kulturstyrelsen vil opkræve bidrag bagudrettet på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs bidragspligtige omsætning i Danmark. Det bemærkes videre, at bestemmelsen i § 4, stk. 2, 2. pkt., gør det muligt for en medietjenesteudbyder at opgøre det årlige investeringsniveau i nyt dansk indhold baseret på et gennemsnit over en lukket, treårig periode. Med muligheden for at vælge en treårig gennemsnitlig investeringsperiode vil udbyderen kunne investere i nyt dansk indhold med variabel procentsats i forhold til den bidragspligtige omsætning over tre år.

Bemærkningen giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.4. Definition af investeringer i dansk indhold (§4, stk. 4)

Det Danske Filminstitut foreslår, at man anvender den definition af dansk indhold, som findes i Filmlovens § 17, stk. 1, og som fremgår af DFIs gældende støttevilkår, således at filmen vil skulle indspillet på dansk eller rumme en særlig kunstnerisk eller teknisk indsats, som medvirker til at fremme filmkunst og filmkultur i Danmark i stedet for den i § 4, stk. 4 foreslåede.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at definitionen af dansk indhold som foreslåes har en mere skønsmåssig karakter, end det ønskes i kulturbidragsloven. Det vurderes således, at det ville være unødigt vanskeligt for de omfattede medietjenesteudbydere at skulle opgøre deres investeringsniveau på baggrund af disse kriterier, hvilket kunne føre til usikkerhed blandt udbyderne om korrektheden af deres opgørelser.

Bemærkningen giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

Producentforeningen bakker op om den foreslåede definition af investering i dansk indhold. Producentforeningen foreslår en præcisering i § 4 stk. 4 således at betegnelsen ”nyt dansk indhold” benyttes, sådan som det også er tilfældet i § 4 stk. 2 og 3.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at forslaget om en præcisering i § 4 stk. 4, således at betegnelsen ”nyt dansk indhold” benyttes, findes hensigtsmæssig, hvorfor bestemmelsen justeres i denne henseende.

Danske Medier, TV2 Danmark A/S, Dansk Erhverv og **Prime Video** giver udtryk for ønske om en præcisering ifm. sprogkravet i § 4, stk. 4.

TV2 Danmark A/S efterspørger i denne forbindelse afklaring på, om det materiale, der ligger bag den færdige indholdsproduktion, i alle tilfælde skal indgå i beregningen af tærsklen på 75 %, eller om det blot vil kunne inddrages i de tilfælde, hvor sproget i den færdige indholdsproduktion i sig selv ikke når op på 75 % dansk.

Prime Video og **Dansk Erhverv** mener derudover, at ”produktionsmateriale” ikke er entydigt defineret i §4, stk. 4, og bemærkningerne hertil, og de finder det uklart, hvordan mængden af produktionsmateriale skal opgøres. **Netflix** ønsker ligeledes en præcisering af ”produktionsmateriale”.

Endvidere bemærker **Prime Video**, at dansk indhold, der skal markedsføres uden for de nordiske lande, vil skulle forsynes med undertekster. Hvis underteksterne tælles med i det samlede produktionsmateriale, vil dette reducere den del af det samlede produktionsmateriale, der er på dansk, hvilket Prime Video finder uhenigtsmæssigt, idet de vurderer, at en bredere geografisk markedsføring vil være hensigtsmæssig for den danske audiovisuelle industri. Endelig foreslår Prime Video også, at kravet til andelen af dansk produktionsmateriale sænkes fra 75 pct. til 50 pct. med henblik på at styrke kulturel udveksling på tværs af EU.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at det fremgår af de specielle bemærkninger til § 4, stk. 4, at produktionsmateriale kan omfatte det materiale, der ligger bag den færdige indholdsproduktion. Betydningen af produktionsmateriale er bredere, end hvis f.eks. alene manuskriptet var omfattet. Produktionsmaterialet kan således f.eks. være manuskripter, dialoglister, produktionens grundoplysninger (credits) eller videoklip fra den færdige produktion. Der er ikke tale om en udtømmende liste, og eventuelt yderligere produktionsmateriale, der ligger bag den færdige indholdsproduktion vil således også kunne omfattes.

Tærsklen på 75 % gælder for det samlede produktionsmateriale. Det er således ikke tilstrækkeligt, at over 75 % af sproget i én del af produktionsmaterialet (fx videoklip) er på dansk, hvis under 75 % af sproget i det samlede produktionsmateriale er på dansk. Undertekster vurderes ikke at være en del af produktionsmaterialet, da der er tale om post-produktionsmateriale. Dertil kommer at undertekster ikke betragtes som en del af programvirksomheden, men som et tilgængeliggørelsestiltag ift. den audiovisuelle medietjenestes programmer. Samme princip fremgår af præambel 23 i AVMS-direktivet: ”Midlerne til at opnå tilgængelighed af audiovisuelle medietjenester i henhold til direktiv 2010/13/EU bør omfatte, men ikke begrænses til tegnsprog, tekstning for døve og hørehæmmede, talende undertekster og synstolkning.” Dette princip er gennemført i dansk ret ved BEK nr. 944 af 18. juni 2020, § 2, stk. 1-2, som omfatter programvirksomhed på grundlag af tilladelse og registrering i Danmark.

Bemærkningerne giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

Dansk Erhverv og **TV 2 Danmark A/S** anbefaler, at ”europæisk” i § 4, stk. 4, defineres entydigt i tråd med AVMS-direktivet.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at det af de almindelige bemærkninger til § 4, stk. 4, fremgår, at det foreslåede kriterie om, at 75 % af produktionsmaterialet vil skulle være på dansk, er fastsat med afsæt i formålet i AVMS-direktivets artikel 13 om at sikre tilstrækkelige investeringer i europæiske programmer. Kulturministeriet er enig med Dansk Erhverv og TV 2 Danmark A/S i, at en præcisering af ”europæisk” i de særlige bemærkninger til § 4, stk. 4, i overensstemmelse med AVMS-direktivets definition af ”europæiske programmer”, vil være formålstjenstlig.

Der indføres præcisering i lovforslaget af ”europæiske” skal forstås i overensstemmelse med AVMS-direktivets artikel 1, litra n.

Motion Picture Association (MPA) er tilfreds med bredden ift. typer af indhold, der kan tælles med som investering i nyt dansk indhold. Dog ønskes det, at også andre typer omkostninger kan tælles med som investering i dansk indhold, herunder markedsføring, distribution, undervisning mv. MPA foreslår endvidere, at begrebet ”nyt” i nyt dansk indhold også omfatter allerede producerede værker, såfremt de er produceret maksimalt 5 år tilbage i tid.

Endelig anser MPA den foreslåede definition af nyt dansk indhold som værende diskriminerende og i strid med EU-lovgivningen, idet produktionsselskaber, som opererer på dansk og højst sandsynligt er hjemmehørende i Danmark har en fordel i opfyldelsen af kravet i forhold til udenlandske medietjenester. Også **Netflix** anfører, at opfyldelsen af ét af de to øvrige kriterier, modstrider formålet med AVMS-direktivet artikel 13, stk. 2 samt EU's regler for det indre marked. Netflix foreslår på den baggrund, at "dansk indhold" udelukkende defineres gennem sprogkravet, dvs. at 75 pct. af produktionsmaterialet for europæisk producerede film, serier eller dokumentarer er på dansk.

Kulturministeriet bemærker, at bredden ift. typer af indhold, der kan indregnes som investering i nyt dansk indhold, er med til at sikre et mangfoldigt udbud af nyt dansk indhold. Kulturministeriet bemærker, at kulturbidraget har til formål at sikre produktion af nyt dansk indhold hvorfor allerede eksisterende værker ikke kan indregnes som investering i nyt dansk indhold.

Kulturministeriet har på baggrund af EU-Kommissionens bemærkninger til det tidligere fremsatte forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven) fundet det hensigtsmæssigt, at der ikke indgår etableringskrav for selskaber og personer med centrale kreative og tekniske roller i definitionen. På det foreliggende grundlag er det Kulturministeriets vurdering, at det nuværende forslag til kriterier for investering overholder de rammer og krav, herunder til proportionalitet og ikke-diskrimination, der følger af AVMS-direktivet.

Bemærkningerne giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.5. Opkrævning på baggrund af medietjenesteudbydernes opgørelser over det seneste kalenderårs omsætning (§ 5, stk. 1)

Dansk Industri og **Netflix** stiller sig positive overfor, at opkrævning af bidrag vil ske på baggrund af omsætning i seneste kalenderår.

Dansk Erhverv mener derimod, at det for virksomheder, hvis regnskabsår ikke følger kalenderåret, er en unødvendig og uforholdsmæssig byrde, hvis de skal opgøre omsætning og udgifter i forhold til kalenderåret og ikke regnskabsåret.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at man finder det mest hensigtsmæssigt at anvende seneste kalenderårs omsætning som opgørelsesperiode for opkrævningen af bidraget. Dette vil sikre, at opgørelsesperioden bliver entydig, idet alle medietjenesteudbydere vil skulle opgøre kulturbidraget for den samme periode.

Bemærkningerne giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.6. Fastsættelse af nærmere regler om hel eller delvis undladelse af opkrævning af bidrag (§ 5, stk. 3)

Det Danske Filminstitut bemærker, at det fremstår uklart, under hvilke vilkår en medietjeneste vil kunne undtages for finansielt bidrag. Filminstituttet henstiller til, at præciseres, at det ikke er intentionen, der skal bidrages to gange af den samme omsætning i forskellige lande.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at intentionen ganske rigtigt er, at der ikke skal betales kulturbidrag af den samme bidragspligtige omsætning i flere lande. Kulturministeriet er enig i, at dette med fordel kan præciseres i lovforslaget, hvorfor en sådan præcisering indføres.

2.7. Krav om revisorerklæring (§ 10, stk. 4)

Netflix anfører, at de finder den administrative byrde ved afrapportering u hensigtsmæssig høj. Dertil finder Netflix, at kravet om erklæring fra en uafhængig revisor vedrørende investeringer vil medføre betydelige administrative omkostninger for medietjenesteudbyderne. Netflix foreslår, at revisorerklæringen begrænses til kun at omfatte indtægtsrapportering og ikke investeringer, og at der i stedet stilles en formular til rådighed for tjenesterne og at myndighederne kan bede om yderligere nødvendige dokumenter, hvis der er behov herfor.

Hertil bemærker Kulturministeriet, at indberetning med revisorerklæring skal sikre en så lidt bebyrdende proces som muligt for medietjenesteudbyderne, samtidig med at det sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen kan lægge de indberettede oplysninger til grund i sagsbehandlingen. Kulturministeriet finder det mindre bebyrdende for udbyderne, at de afrapporterer investeringer i indhold, end hvis de ad hoc skulle opkræves yderligere oplysninger af Slots- og Kulturstyrelsen efter deres indberetning. Kulturministeriet finder det også hensigtsmæssigt, at revisoren skal erklære sig med en høj grad af sikkerhed for de indberettede oplysninger. Omkostningerne for en revisorerklæring stiger ved højere grad af sikkerhed ved erklæringen, men samtidig øges sikkerheden for, at Slots- og Kulturstyrelsen kan forlade deres sagsbehandling på det indberettede grundlag, hvorved medietjenesteudbyderne undgår at afgive flere oplysninger end den indberettede numeriske sum for bidragspligtig omsætning i Danmark og en numerisk sum for investeringer i nyt dansk indhold. Bemærkningen giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

FSR – danske revisorer påpeger, at revisorer kan give sikkerhed via afgivelse af erklæring og ikke via en udtalelse, hvilket derfor foreslås præciseret i § 10, stk. 4. Det bemærkes desuden, at medieudbyderne, der ikke anvender kalenderår som regnskabsår, ikke skal periodisere deres omsætning anderledes, som det fremgår i de almindelige lovbemærkninger, men blot skal opgøre omsætningen for en anden periode. Endelig anføres det, at der er usikkerhed om, hvorvidt revisorer kan afgive erklæring om høj grad af sikkerhed i overensstemmelse med princip 7 for digitaliseringsklar lovgivning om forebyggelse af snyd og fejl.

Kulturministeriet bemærker, at kravet om revisorerklæring med høj grad af sikkerhed vedrører medietjenesteudbydernes indberetninger af deres bidragspligtige omsætning

i Danmark og deres investeringer i nyt dansk indhold. Dette kontrol-setup med revisorerklæring bidrager bl.a. til at sikre, at kulturbidragsordningen er i overensstemmelse med princip 7 om digitaliseringsklar lovgivning om forebyggelse af snyd og fejl, men er ikke en erklæring om princip 7.

Kulturministeriet er enig i, at det bør præciseres i loven, at der kan indhentes en erklæring og ikke en udtalelse fra revisorerne. Kulturministeriet er også enig i, at medietjenesteudbydere, der ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, ikke skal periodisere deres omsætning anderledes ved indberetning, henset til at regnskabspraksis under alle omstændigheder skal følge den praksis, der bruges ved udarbejdelse af årsregnskab, hvorfor periodiseringen vil være den samme.

Kulturministeriet finder på den baggrund anledning til at ændre ordlyden i de almindelige bemærkninger, således at det i stedet fremgår, at medieudbydere, der ikke anvender kalenderår som regnskabsår, skal opgøre omsætningen for en anden periode.

2.8. Angående om kulturbidraget vil være fradragsberettiget som en driftsomkostning (de almindelige lobemærkninger)

Dansk Erhverv efterspørger afklaring af, om kulturbidraget regnskabs- og skattemæssigt kan betragtes som en driftsomkostning og opfordrer i den forbindelse til, at Kulturministeriet afklarer spørgsmålet med Skatteministeriet inden lovens vedtagelse.

Danske Mediedistributører efterspørger afklaring af, om usikkerheden forbundet med det skønnede provenu knytter sig til de berørte tjenesters omsætning og investeringer eller uklarhed om, hvorvidt kulturbidraget er fradragsberettiget iht. § 6 i lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten. I forlængelse heraf bemærkes det, at det er uklart, hvor mange af de skønsmæssigt op til 50 berørte virksomheder, der er skattepligtige efter dansk lov.

Kulturministeriet bemærker, at provenuberegningen bl.a. er baseret på et skøn for streamingtjenesternes omsætning i Danmark. Skønnet for streamingtjenesternes omsætning er baseret på tal fra en række analyseinstitutter. Tallene er beregnet med afsæt i spørgeskemaundersøgelser og er derfor forbundet med usikkerhed. Usikkerheden er tillige forbundet med, at der i provenuberegningen er indregnet adfærdseffekter. Usikkerheden forbundet med provenuet vedrører dermed ikke, i hvilket omfang kulturbidraget er fradragsberettiget for de omfattede medietjenester. Det er Kulturministeriets vurdering, at kulturbidraget i henhold til § 6 i lov nr. 149 af 10. april 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten med senere ændringer vil være fradragsberettiget som en driftsomkostning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for de omfattede medietjenesteudbydere, der er fuldt eller begrænset skattepligtige til Danmark.

Bemærkningerne giver på denne baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

3. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været i høring, vil det fremsatte lovforslag indeholde følgende indholdsmæssige ændringer:

- I § 4, stk. 4, og bemærkninger hertil tilføjes ”nyt” foran ”dansk indhold.”
- Følgende præcisering af ”europæisk” indføres i de specielle bemærkninger til § 4, stk. 4: ”Europæisk producerede film, serier eller dokumentarer vil skulle forstås i overensstemmelse med AVMS-direktivet artikel 1 n. Dermed vil (1) film, serier eller dokumentarer med oprindelse i medlemsstaterne, (2) film, serier eller dokumentarer med oprindelse i europæiske tredjelande, som er parter i Europarådets europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, for så vidt de opfylder betingelserne i AVMS-direktivets artikel 1, stk. 3, og (3) film, serier eller dokumentarer, der er co-produceret som led i aftaler vedrørende den audiovisuelle sektor mellem Unionen og tredjelande, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i de enkelte aftaler, være europæisk producerede efter den foreslåede stk. 4.”
- § 5, stk. 3 (tidligere § 5, stk. 5) formuleres således: ”Finansielt bidrag efter AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, som medietjenesteudbydere etableret i Danmark betaler af den bidragspligtige omsætning til en anden EU-medlemsstat, fradrages bidrag efter § 4, stk. 1 og stk. 2. Fradragsbeløbet vil dog ikke kunne overstige det bidragsbeløb, medietjenesteudbyderen skal betale efter § 4, stk. 1 og 2.” De almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 5, stk. 3, justeres i overensstemmelse hermed.
- I § 10, stk. 4, og bemærkninger hertil ændres ”udtalelse” til ”erklæring.”
- I de almindelige bemærkninger under punkt 6 ændres i afsnit 3 ”periodisere” til ”opgøre ... for en anden periode.”

Kulturministeriet har herudover foretaget følgende ændringer af egen drift:

- I § 3, nr. 4, ændres ”bruttoindtægter” til ”nettoindtægter.” De almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 3, stk. 4, justeres i overensstemmelse hermed.
- I § 8, stk. 2, hertil tilføjes efter ”årsregnskabsloven” ”eller en godkendt regnskabsstandard, som er tilladt af et godkendt regnskabsorgan i en anden EU-medlemsstat, hvor medietjenesteudbyderen er registreret.” De almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 8, stk. 2, justeres i overensstemmelse hermed.

Herudover er der foretaget ændringer af sproglig, redaktionel og lovteknisk karakter.

4. Oversigt over modtagne hørings svar

Amazon Prime / Prime Video (Denmark)

CORIT

Dansk Erhverv

Dansk Industri

Danske Mediedistributører

Danske Medier

Det Danske Filminstitut (DFI)

Forbrugerrådet TÆNK*

FSR – Danske Revisorer

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Motion Picture Association (MPA)

Netflix

Producentforeningen

Rigsrevisionen**

TV 2 DANMARK A/S

*Ønsker ikke at afgive hørings svar

**Ingen bemærkninger.